

Uvodná modlitba

Možno prvá vec, ktorú sa človek naučil, bol útek. Adam v raji zviazal rýchlo do batoha neuveriteľný rozprávkový majetok, ktorý sa znenazdania ocitol v jeho rukách a odišiel. Ukázal chrbát Komusi, ktorého obraz a podobu i napriek všetkému nosil ako pečať vtlačенú do svojho tela. Odmietol sa zhovárať s Bohom. Dezertoval z jeho priateľstva, povedal nie jeho láske. Vyhlásil: „Nepotrebujem Ťa!“ Márnotratný syn mal aspoň odvahu zvážiť svoj útek: „A ja tu hyniem od hladu.“ Obyčajne však človek nemá odvahu rozviazať svoj batoh a zrátať, čo mu ešte ostáva a povedať, čo už stratil. Bojí sa zhodnotiť dôsledky svojho úteku. Utiekol Stvoriteľovi a teraz je ďaleko od Boha, ďaleko od ľudí a najmä ďaleko od seba. Kde utiekol? Lepšie nepátrať. Lepšie na to nemyslieť. Lepšie neotvárať ten batoh, a ďalej sa hrať na pána. Pre moje úteky je vždy dosť ciest. Tak teda vpred a nijaké fňukanie. No ktosi sa nezmieril s útekom. Nechcel ostať ochudobnený o človeka. Neodložil návrh na priateľstvo. Nezatvoril nedobytnú pokladnicu svojho srdca. Boh sa vybral hľadať človeka. Pátral po ňom, sledoval ho. Tvrdošijne, neúprosne ho stopoval.

Aj keď ho mohol dostihnúť bez námahy svojou mocou, radšej si vybral cestu mučivej slabosti. A to je krížová cesta. Na tejto ceste sa končí môj útek. Je to cesta, na ktorej Boh človeka dostihne. Vedel, kde ma nájde. Našiel ma na tej ceste, ktorá poskytuje prístrešie všetkým utečencom. Bývajú tu, ako ja, všetci hriešnici. Je to cesta záchrany. Odporovať sile Božej slabosti je nemožné. Útek sa skončil. Bol som chytený práve na ceste do svojho domu.

1. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMŤ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Nik zo zástupu pred Piláta nepredstúpil, aby predniesol dôvody, prečo žiadali smrť pre tohto človeka. Nie, nespáchal nič zlé. Pre nás ľudí je však ktosi ešte neznesiteľnejší ako ten, čo pácha zlo. Je to ktosi, kto nám ukazuje iné dobro, ktoré sa odlišuje od dobra, ako ho my vnímame a chceme vnímať. Ježišovi nemôžeme odpustiť dobro. Je vinný, lebo nám predložil iné dobro. A tak zničil náš pokoj. Mali sme presný zákon. Vyratúval presne všetky naše povinnosti. Keď sme ho zachovali, mohli sme byť spokojní. Mohli sme si ho hladkať, tak, ako sa hladká domáce zviera. No on vyhodil hranice nášho zákona do povetria. Ostal len jeden: Miluj.

Mali sme svoju dobrú stupnicu hodnôt – svoj poriadok, počestnosť. A On nám rozvrátil všetko. Začal vyhlasovať za blažených chudobných, hladných, plačúcich, prenasledovaných. Jeho bezočivosť išla tak ďaleko, že povedal, že poslední budú prví a prví poslednými.

Mali sme svoje pohodlné triedenie. Na jednej strane dobrí a na druhej zlí. A On? Mal záľubu v hriešnikoch.

Postavil sa na stranu cudzoložníčky. S radosťou prijal poctu verejnej hriešnice. A rozpísal pre orchester slávnosť na počesť akéhosi darebáka, ktorý premrhal otcovský majetok.

A napokon, mali sme svojho Boha. Stačilo prísť do chrámu, odrecitovať modlitbičku, či pobožnosť a Boh nám dá, čo si len zažiadame. Mysleli sme si, že ho držíme v hrsti. Ako väzňa nášho zmýšľania. Ježiš nás okradol o takéhoto Boha. Neschválil nám Boha-obchodníka. Priniesol Boha, ktorý sa môže preobliecť za žobráka, alebo dokonca za zločinca. Takýto Boh nám stojí v ceste. Preto Ježiša musíš odsúdiť. Prišiel rušiť naše dobro. Preto: preč s ním, ukrižuj ho! Tak konečne môžeme byť spokojní. Boh je znova pevne v našich rukách.

Pane, daj mi pochopiť, že keď Ťa odsudzujem, prestávam byť človekom.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.

2. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

V Ježišovi sa zratúvajú bolesti a úzkosti všetkých ľudí. Je tu aj najskrytejšia bolesť najposlednejšieho človeka. Nijaké utrpenie nie je zbytočné. Nijaká bolesť sa nestráca. Je tu aj môj kríž. Kríž, ktorý mi padá na plecia znenazdania. Kríž, pod ktorým sa potácam, pod ktorým klesám na mysl, pod ktorým protestujem, ktorý prichádza nečakane, kríž nezmyselný, ukrutný, protivný, kríž v najnevhodnejšom čase. Kríž, pod ktorým kričím: „Prečo sa to muselo stať práve mne?“ Je tu kríž zraneného zvíjajúceho sa v bolesti, detí umierajúcich od hladu, zúfalá opustenosť starých ľudí, rakovinou rozožratá žena, ktorá trhá plachty a zavýja: „Už to ďalej nevydržím!“ Je tu zvedené dievča nachádzajúce iba všeobecné opovrhnutie. Nekonečné noci nespavosti. Matka, ktorá zvierá práve na Vianoce vo svojom náručí mŕtvolku svojho jednoročného dieťaťa. Vojny. Plač vyhodeneho z bytu. Pokorenie nezamestnaného. Chrčanie umierajúceho. Výkrik zdrveného nespravodlivosťou. Fyzické mučenie. Boh neprišiel odstrániť moju, Tvoju bolesť. Urobil čosi viac. Čosi božské: Prišiel sa podeliť, zúčastniť – vziať na seba moju, tvoju bolesť. Tento kríž si vkladá Boh na svoje plecia. Na Kristovom kríži sa na nič nezabúda. Boh na nikoho nezabúda.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.

3. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ PADÁ PRVÝKRÁT POD KRÍŽOM

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Tento kríž je neznesiteľné bremeno.

Nakopilo sa na ňom všetko ľudské utrpenie.
Padá nevinný.
Kto sa môže priblížiť k svätosti Boha a nebyť pritom zasiahnutý bleskom vysokého napätia?
Kríž je však výsadné stretnutie.
Je možnosťou priblížiť sa k Bohu, ktorý nesie naše hriechy.
K Bohu, ktorý je zdrvený ťarchou našich vín.
K Bohu, ktorý padá.
K Bohu, ktorý chce nadviazať priateľstvo a ponúka svoju lásku.
Človek však hovorí „nie“. Radšej, ako raj lásky má peklo egoizmu. Radšej bol od Boha ďaleko, ako blízko. Aby sa cítil slobodný, oslobodil sa od Boha. A ostal sám. Ďaleko od Boha, ľudí i od seba. Neschopný milovať.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.

4. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ SA STRETÁ SO SVOJOU MATKOU

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Vonku stojí tvoja matka, tvoji bratia a tvoje sestry.“
„Kto sú moja matka, moji bratia a moje sestry?“
Na začiatku Kristovej verejnej činnosti k stretnutiu neprišlo.
Mária sa musela stiahnuť. Odísť do úzadia.

Tentokrát sa stretnutie naozaj uskutočnilo. Nehrozí tu nebezpečenstvo, že ho vyrušia.
Konečne je tu miesto aj pre matku. Stačí pohľad. A možno otázka: Kde sú? Opustili ňu?
Kde sú tí, ktorí chceli byť po pravici a ľavici? A kde sú uzdravení slepci, malomocní, nakrímené zástupy, zmrzačení?
A kde sme my? Matka je tu. Vzdala sa svojho Syna. Vyvlastnili jej ho druhí. A ona ho dala nám. Ešte jeden zásah a uvidí, na čo sa to vlastne podujala. Čo to znamená ponechať všetko na Boha. Čo znamená jej „áno“. Jej „fiat“ bolo potrebné aby sa mohol Boží Syn

Krížová cesta od Alessandra Pronzata

Napísal Administrator

Sobota, 22 November 2008 20:01

narodiť. Teraz je potrebné, aby mohol zomrieť. Mária je človekom stretnutia. So Synom sa stretla, aby ho uistila o svojom prvom súhlase. Keď šlo o záchranu sveta, Boh sa mohol vo víre odmietania spoľahnúť na jej áno.

Darovala ľuďom Krista. A teraz musí byť pri tom, ako ľudia jej dar ničia. Je to jej posledné áno. Obrátené. Akoby naruby. Dar, ktorý skončil v rukách ľudí. Jej „staň sa podľa Božej vôle“ v tejto chvíli znamená „staň sa podľa vôle ľudskej zloby“.

A Kristus môže pokračovať v ceste.
Vlastne sa ani nezastavil.

Mária, pomáhaj mi, aby som bol človekom stretnutia. Pomáhaj mi, aby som pred Božou láskou kapituloval.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.

5. ZASTAVENIE

ŠIMON Z CYRÉNY POMÁHA JEŽIŠOVI NIESŤ KRÍŽ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet

Šimon asi nebol veľmi nadšený keď ho prinútili pomôcť Ježišovi. Vracal sa z poľa. Unavený. Mohol si povedať: „Prečo ja? Mám právo po celodennej drine ísť domov a trochu si odpočinúť. Nie je to môj kríž. Mám dosť vlastných. Pomohol však človeku, ktorý nevládal, ktorý bol na konci so silami. A tým pomohol aj Bohu.

A my?

Križová cesta od Alessandra Pronzata

Napísal Administrator

Sobota, 22 November 2008 20:01

Tak často obchádzame križ druhých. Opatrne, naširoko obchádzame. S výčitkami svedomia sa zmierujeme veľmi ľahko. Akoby ten cudzí križ bol niečo prirodzené. Život je taký, to sa stáva. Áno, stáva sa, že ja sa mám dobre a ten druhý chradne v sanatóriu.

Stáva sa, že ja sa prepchávam a bezdomovec umiera hladom. Stáva sa, že ja mám v banke poctivý účet a môj sused nesie do záložne prikrývku.

Stáva sa že sa neviem rozhodnúť, kam pôjdem na dovolenku, a rodina, ktorá býva oproti je zúfalá, lebo nemá čím zaplatiť nájomné za dve miestnosti pre ôsmich. Stáva sa, že moje deti dostanú na Vianoce rozprávkové dary a chudobné dievčatko z Afriky píše: "Drahý Ježiško, chcela by som jablčko". Stáva sa, že ja sa vraciam v noci z baru, a susedka je ešte hore a namáha si oči nad rozkmášaným kabátom. A nespí ani otec rodiny, ktorý si zajtra pôjde po výsledky do nemocnice. Ani epileptik, ktovie s koľkým záchvatom. A nespí ani Izraelčan, ktorí sa bojí, či si terorista nevyberie práve jeho. Toto je ten cudzí križ. A my sa naň pozeráme ľahostajne. Neboj sa vyjsť zo seba samého, zo svojho egoizmu. Tak máš šancu nájsť aj Boha. Kde? Boh je na druhom konci križa. Na konci môjho, tvojho i cudzieho križa. A ja ho môžem uchopiť z hociktorej strany. Na druhej strane je vždy On.

Ukrižovaný Ježiš, zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci.

6. ZASTAVENIE

VERONIKA PODÁVA JEŽIŠOVI RUČNÍK

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím križom vykúpil svet

Keby Kristus na svojej poslednej ceste nebol stretol nikoho, kto by bol schopný urobiť Veronikino gesto, museli by sme sa hanbiť za meno človek.

Slabú ženu predierajúcu sa zástupom vojakov všetci potrebujeme, aby sa nám priznala aspoň odrobinka dôstojnosti.

Dôkazy o tom, že som človek musím podať aj ja.

A to vtedy, ak som sa aspoň raz zastavil nad nešťastím iného.

Ak mám odvahu prelomiť kruh všeobecnej ľahostajnosti.

Ak sa cítim zodpovedný za utrpenie brata.

Ak sa nehanbím za srdce, ktoré sa vie dojímať.

Ak viem plakať nad biedou chudáka.

Ak sa nepýtam, kto je na rade.

Križová cesta od Alessandra Pronzata

Napísal Administrator
Sobota, 22 November 2008 20:01

Ak aj napriek posmechu viem vystrieť ruku k tomu, kto prosí o pomoc.
Veronika uzol svojho egoizmu, zbabelosti a pohodlia rozviazala.
Plná súcitu urobila správne gesto.
Našla Ježiša. A odniesla si obraz jeho tváre. Tváre, ktorú nevieme a nechceme nájsť v
našom dome, na našich cestách, v škole, v práci.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci

7. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ PADÁ DRUHÝ RAZ POD KRÍŽOM

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet

Aj keď mu pomáha Šimon, znova padá. Prečo? Lebo prišlo sklamanie.
Nemusím sa veľmi skrývať: za sklamanie Boha som zodpovedný ja.
Ja som sklamal nádej Boha. Ja som zradil Božie očakávanie. Miesto sladkého hrozna
som priniesol len plánky. Stačil mi podpriemer. Veľmi nebyť aktívny. Tie nemožné
horizonty dokonalosti nie sú pre mňa!
A nik už preto odo mňa nečaká nijaké zázraky.
No Božia neochvejná nádej je silnejšia ako moje odmietanie, ako moje zdráhanie sa.
Pane, kedy si predložil za vzor mieru zdravého rozumu, vyhýbať sa krajnostiam, neurobiť
viac ako je nevyhnutné? Sú ľudia, ktorí Ťa majú radi len po určitú hranicu.
Zaväzujú sa, ale len s mierou.
Ponúkajú Ti svoje srdce.
Ale kúsok si ponechávajú na voľačo iné.
A ty žiadaš všetko. Je to cena tvojej nádeje vo mňa.
Nechceš už mať v rukách prekliaty stravec kyslého hrozna.
A ja nemusím roznášať po svete karikatúru seba samého.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci

8. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ NAPOMÍNA PLAČÚCE ŽENY

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet

Po rozhovore s Pilátom už Ježiš mlčal. Ozval sa až pri tomto stretnutí.
S výčitkou.

Oči týchto žien boli zvyknuté plakať. Vykonávali akési remeslo plaču.
Niet biednejšieho človeka, ako je človek, ktorý si navykne na utrpenie druhých. Niet väčšieho sebaklamu ako sebaklam namysleného človeka, ktorý sa klame, že cudziu bolesť chápe úplne. Preto tá výčitka. K bolesti druhého treba pristupovať na prstoch, s akousi cudnosťou, s pocitom rešpektu a nekonečnej úcty k tajomstvu, ktoré sa nám nepodarí nikdy úplne pochopiť. Kto sa približuje k tomuto tajomstvu s rukami neobratnými alebo hrubými, aj keď s úmyslom pomôcť niesť kríž, môže ponížiť, môže spôsobiť ešte bolestnejšie útrapy, a tak zväčšiť ťarchu samého kríža.
Iba pokora nám pomôže byť k cudzej bolesti pozornými a úctivými.
A najmä pohotovejšími pomôcť v ťažkostiach a ochotnejšími núdznych navštevovať.
Nedá sa len postávať a plakať. Treba konať.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci

9. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ PADÁ TRETÍ RAZ POD KRÍŽOM

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet

Krížová cesta od Alessandra Pronzata

Napísal Administrator
Sobota, 22 November 2008 20:01

Znovu padá na zem.
Pádom opustenosti odsúdeného.
Kde sú teraz Ježišovi priatelia?
My sa cítime byť nevinní, čistí. Na túto cestu nepatríme. A On neváha vziať všetky viny na seba. Nik neunikne nášmu prísnemu súdu. Naše srdce je obrovskou súdnou sieňou.
Alkoholik na liečení.
Politici: „Skorumpovaní zloději“.
Hladní ľudia: „Nechcú pracovať.“
Mladí, ktorí protestujú: „Povaľáči.“
Starí: „Nerozumejú ničomu.“
Dievča s dieťaťom v náručí: „Aspoň sa naučí obracať sa.“
Samovrah: „Mal k tomu sklony.“
Kňaz, ktorý zanechá kňazstvo.
Svet je preľudnený sudcami. My vynášame rozsudky.
A Kristus prijíma úlohu, ktorú my odmietame, úlohu vinníka.
Vydáva sa na krížovú cestu v rúchu odsúdeného.
„Kde je tvoj brat?“ – pýtal sa Boh.
„Vari som ja strážcom svojho brata?“
A čo podvyživené národy?
A milióny opustených detí?
A interrupcie?
Majme odvahu pristúpiť k odsúdenému ako spoluzodpovední. Ochotní pykať.
Láska neúčtuje. Láska platí.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci

10. ZASTAVENIE PÁNU JEŽIŠOVI ZVLIEKAJÚ ŠATY

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet

Ja, márnotravný syn som znova dostal všetko - šaty, sandále, prsteň.
Za všetko sa však platí.
Aj za najkrajšie šaty, prsteň, sandále...

Krížová cesta od Alessandra Pronzata

Napísal Administrator

Sobota, 22 November 2008 20:01

Mám to všetko na sebe, lebo Ktosi raz na Kalvárii bol uprostred kričiaceho divokého davu
zbavený svojich šiat.

A za toto vyzlečenie sme zodpovední všetci. Nikdy sa nám nestalo, že sme vyzliekli
človeka z jeho dôstojnosti?

Z jeho slobody, cti, dôvery, vážnosti?

Nikdy sme neznásilnili jeho intimitu, nenapadli jeho tajomstvo?

A čo vyhadzovanie jeho súkromia na ulicu?

Sme zvyknutí s niektorými ľuďmi zaobchádzať skoro ako s vecami.

Sú ľudia, ktorých klebetenie je prvoradou potrebou.

Aj ja prichádzam často vyprázdniť svoje vedro cudzej špiny.

A dávam si veľký pozor, aby tam nepadlo ani trochu mojej biedy.

Proti vyzlečeniu Krista chceme protestovať. Na vyzlečení človeka sa ale priamo
zúčastňujeme. A zo svojho egoizmu, pýchy a sebeckva sa vyzliecť nedokážeme.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci

11. ZASTAVENIE PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet

Už sme si na to zvykli. Klíny, kladivo, kríž. A na ňom vystretý Ježiš.

Chudobný sa narodil. Chudobný aj umiera. Chudobný na priateľov. Chudobný na dôveru
zástupov. Chudobný na vďačnosť tých, ktorým preukázal dobrodenie. Obrali Ho dokonca
o rúcho. Chudobný na všetko. Scvrkol sa na kôpku utrpenia, chudoby.

Zavesený na kríži pre otrokov.

Práve tu Boh dodržal slovo.

Spásu, to naše rozprávkové bohatstvo detí nám prinieslo ohromujúce tajomstvo chudoby.

Boh zvíťazil chudobou a slabosťou.

Zvíťazil svojím srdcom, ktoré bolo bezbranné. Naša spása prišla cez skrytosť, pokorenie,
utrpenie, chudobu.

Má pribité nohy. No i napriek tomu chodí po všetkých chodníkoch sveta a hľadá, čo sa
stratilo.

Má pribité ruky. A predsa svojimi pribitými rukami nás – nešťastných utečencov objíma

gestom nekonečnej nežnosti. Boh nás dostihol. Priznajme to. Náš
sme do pasce milosrdenstva.

útek sa skončil. Padli

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami
Aj nad dušami v očistci

12. ZASTAVENIE PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

V tejto chvíli Ježiš rozdáva to posledné, čo mu ešte ostáva.

Dar musí byť úplný.

Treba ešte splatiť posledný dlh.

„Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ V tejto chvíli sme získali dar plného
rozhrešenia.

Ostáva mu ešte matka. „Hľa, tvoja matka.“ Neváha nám ju darovať. Mária sa stáva našou
matkou a dostáva nás všetkých do opatery. Bude sa musieť o nás starať.

Najväčším darom je miesto v raji. „Hovorím ti, ešte dnes budeš so mnou v raji.“
Odpustenie, matka, vstupenka do raja.

Rozdal skutočne všetko. Teraz môže zomrieť. Bude to dar posledný.

„Otče, do Tvojich rúk odovzdávam svojho ducha!“

Nie, nie je to výkrik porazeného.

Je to výkrik víťazstva. Triumfu.

Posledný odpor utečencov sa zrútil.

Je dokonané. Všetko sa splnilo.

„Ty ma zabíjaš. A ja ťa zachraňujem.

Aj keď mi prebodneš srdce, aj tak ťa budem navždy milovať“.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.

13. ZASTAVENIE PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Teraz, keď je mŕtvy, vracajú Ježiša Matke. Do náručia.
Asi by bolo lepšie utiahnuť sa. A neprekážať. Rešpektovať tú bolesť. Nevtierat sa stále
svojou, v ceste stojacou prítomnosťou.
Na druhej strane treba niečo urobiť.
Treba zmeniť moje zmýšľanie o Bohu. Boh nie je niekto neurčitý, vzdialený. Stačí sa
pozrieť na kríž, aby som pochopil.
Ak to vôbec chcem pochopiť.
Netreba študovať učené knihy o Bohu, ktoré veľa o Ňom nepovedia.
Náš Boh je Boh prítomný, tu, dnes, pre mňa, pre Teba.
Nie je ten, čo voľačo prináša. Je ten, čo prichádza.
Neprišiel si vymáhať svoju slávu, ale preto, aby nám navrhol priateľstvo, aby podpísal
vlastnou krvou novú zmluvu.
Prišiel ukázať pravý význam slova láska. Dokázať, čo znamená naozaj ľúbiť, milovať.
A ja už pred ním nemusím utekať, nemusím sa skrývať. Ved' sme predsa priatelia.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.

14. ZASTAVENIE PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

Klaniame sa Ti Kriste a dobrorečíme Ti
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Prišiel Jozef z Arimatey...“
„Prišiel aj Nikodém...“

Križová cesta od Alessandra Pronzata

Napísal Administrator

Sobota, 22 November 2008 20:01

Sú priatelia, ktorí riskujú len vtedy, keď netreba veľa riskovať. Ktorí vychádzajú na verejnosť len vtedy, keď netreba veľa zverejňovať. Títo priatelia zaujímajú postoj len potme. Platia len peňaženkou, ale nie vlastnou osobou. „Prišiel aj Nikodém a priniesol sto libier myrhy s aloou.

Uznanie po smrti sú ľahké. Mali by sme sa ale učiť uznávať prorokov, kým ešte žijú a hlásajú veci, ktoré sú nám protivné a robia gestá proti našej chuti. Naším vzorom by mal byť nie stotník, ale zločinec, ktorý v trýzni, v najväčšej potupe, keď všetko bolo proti, bľaboce svoje uznanie, keď protestuje proti urážkam spoločníka a uznáva spravodlivosť Ježiša. „...tento neurobil nič zlé.“ Kristus chcel okúsiť aj smrť.

Hrob sa uzavrel.

A zatiaľ sa v ňom pripravuje výbuch života.

Všetko sa skončilo?

Nie, všetko sa len začína.

Ukrižovaný Ježiš zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

ZAKONČENIE

Utekli sme ďaleko od Boha. Postavili sme medzi seba a neho nekonečnú vzdialenosť.

A práve, keď sme si namýšľali, že sme ho definitívne odstránili, že sme ho vyhodili von, že ho máme navždy za sebou, našli sme ho pred sebou s otvoreným náručím. A zrazu sme našli všetko, čo sme stratili: Boha, iných, seba. Je to príbeh, ktorý sa stal Bohu. Je to príbeh, ktorý sa stal aj nám – ľuďom.

Modlitba na úmysel Svätého Otca

Otče náš... Zdravas... Sláva...